

قانون اساسی کشور آمریکا

مقدمه

ما مردم ایالات متحده، به منظور تشکیل اتحادیه‌ای کامل‌تر، استقرار عدالت، تأمین آسایش ملی، تضمین دفاع مشترک، ارتقای رفاه عمومی و حفظ برکات آزادی خود و آیندگانمان، قانون اساسی حاضر را برای ایالات متحده آمریکا وضع و مقرر می‌نماییم.

اصل اول

بخش 1

کلیه اختیارات قانونگذاری اعطا شده در این قانون اساسی، به کنگره ایالات متحده مرکب از مجلس سنا و مجلس نمایندگان، واگذار می‌گردد.

بخش 2

[1] مجلس نمایندگان متشکل از اعضای است که مردم ایالت‌های مختلف هر دو سال یک بار آنان را انتخاب می‌کنند و رأی دهندگان در هر ایالت باید از همان شرایط لازم برای رأی دهندگان ایالتی که مجلس آن ایالت بیشترین نماینده را دارد، برخوردار باشند.

[2] هیچ کس تا زمانی که به سن بیست و پنج سالگی نرسد و هفت سال تبعه ایالات متحده نباشد و در زمان انتخاب، مقیم ایالتی که از آنجا انتخاب می‌گردد نباشد، نمی‌تواند نماینده (مجلس) شود.

[3] تعداد نمایندگان و میزان مالیات‌های مستقیم ایالت‌هایی که به اتحادیه ملحق می‌شوند برحسب تعداد جمعیت آنها تعیین می‌شود. تعداد جمعیت با افزودن سه پنجم سایر افراد به کل افراد آزاد معین می‌شود. افراد آزاد شامل کسانی است که برای یک دوره چند ساله تعهد خدمت داشته باشند ولی سرخپوستان معاف از مالیات را در بر نمی‌گیرد. سرشماری اصلی ظرف سه سال پس از نخستین اجلاس کنگره ایالات متحده و در هر دوره ده ساله بعدی به طریقی انجام خواهد شد که کنگره از طریق قانون تعیین می‌کند. تعداد نمایندگان برای هر سی هزار نفر از یک نماینده نباید تجاوز کند، لیکن هر ایالت باید حداقل یک نماینده داشته باشد و تا زمان انجام سرشماری مزبور هر یک از ایالت‌ها به تعداد ذیل نماینده انتخاب می‌کنند: ایالت نیوهمپشیر، سه نماینده؛ ماساچوست، هشت نماینده؛ رود آیلند و توابع، یک نماینده؛ کانکتیکت، پنج نماینده؛ نیویورک، شش نماینده؛ نیوجرسی، چهار نماینده؛ پنسیلوانیا، هشت نماینده؛ دلاور، یک نماینده؛ ویرجینیا، ده نماینده؛ کارولینای شمالی، پنج نماینده؛ کارولینای جنوبی، پنج نماینده و جورجیا، سه نماینده.

[4] هر گاه کرسی‌های نمایندگی ایالتی خالی شود، مقامات اجرایی آن ایالت دستور انتخابات را برای جایگزینی آنها صادر می‌کنند.

[5] مجلس نمایندگان رئیس و سایر «مقامات» خود را انتخاب می‌نماید و دارای اختیار انحصاری «اعلام جرم علیه مقامات دولتی» است.

بخش 3

[1] دو سناتور از هر ایالت که مجلس قانونگذاری ایالتی برای مدت شش سال انتخاب می‌کند سنای ایالات متحده را تشکیل می‌دهند و هر سناتور دارای یک رأی است.

[2] در جلسه‌ای که سناتورهای مجلس سنا پس از نخستین انتخابات تشکیل می‌دهند، سناتورها باید بلافاصله به سه دسته در حد امکان مساوی تقسیم شوند. کرسیهای سناتورهای دسته نخست باید در پایان سال دوم، کرسیهای دسته دوم در پایان سال چهارم و کرسیهای دسته سوم در پایان سال ششم خالی شود، به طوری که بتوان هر دو سال یک بار یک سوم نمایندگان را دوباره انتخاب نمود و چنانچه در دوره فترت مجلس قانونگذاری ایالتی کرسی نماینده‌ای به دلیل استعفا یا نظایر آن خالی شود، مقامات اجرایی آن ایالت می‌توانند تا برگزاری اجلاس آینده مجلس قانونگذاری ایالتی که کرسیهای خالی را پر می‌نماید به طور موقت انتصابهایی را انجام دهند.

[3] هیچ‌کس تا زمانی که به سن سی سالگی نرسد و نه سال تبعه ایالات متحده نباشد و در زمان انتخاب مقیم ایالتی نباشد که از آن انتخاب می‌شود، نمی‌تواند سناتور سنا شود.

[4] معاون رئیس‌جمهوری ایالات متحده، ریاست مجلس سنا را به عهده دارد ولی حق رأی نخواهد داشت، مگر زمانی که تعداد نمایندگان موافق و مخالف مساوی باشد.

[5] سنا سایر مقامات خود و نیز یک نفر رئیس موقت را برای مواقع غیبت معاون رئیس‌جمهور و یا زمانی که وی به جای رئیس‌جمهور ایالات متحده انجام وظیفه می‌نماید، انتخاب خواهد کرد.

[6] مجلس سنا به طور انحصاری اختیار دارد که به کلیه «اعلام جرم علیه مقامات دولتی» رسیدگی کند و اعضای آن هنگامی که بدین منظور تشکیل جلسه می‌دهند، باید سوگند یاد نموده یا رسماً اظهار کنند که جز حقیقت نگویند. زمانی که شخص رئیس‌جمهور ایالات متحده محاکمه می‌شود، ریاست جلسه با رئیس دیوان عالی کشور می‌باشد. هیچ کس را نمی‌توان مجرم شناخت مگر این که دو سوم نمایندگان حاضر در این مورد اتفاق نظر داشته باشند.

[7] در مورد اعلام جرم علیه مقامات دولتی، حکم صادره در حد عزل از سمت، سلب صلاحیت احراز هر گونه سمت افتخاری یا مسئولیت تعهدآور و یا انتفاعی در ایالات متحده خواهد بود؛ با این حال کسی که محکوم می‌شود، براساس قانون تحت پیگرد، محاکمه، محکومیت و مجازات قرار می‌گیرد.

بخش 4

[1] مجلس قانونگذاری هر ایالت، زمان، مکان و شیوه برگزاری انتخابات سنا و مجلس نمایندگان را مشخص خواهد کرد، ولی کنگره در هر زمان، از طریق وضع قانون می‌تواند مقررات مزبور را به جز در موارد مربوط به مکان انتخاب سناتورها، تنظیم نموده یا تغییر دهد.

[2] کنگره در هر سال حداقل یک بار تشکیل جلسه می‌دهد، جلسه مزبور در اولین دوشنبه ماه دسامبر می‌باشد، مگر این‌که نمایندگان به موجب قانون روز دیگری را تعیین نمایند.

بخش 5

[1] هر یک از مجلسین برانتخابات، گزارش آرای انتخابات و صلاحیت اعضای خود نظارت می‌نماید و جلسات [آنها] با حضور اکثریت نمایندگان رسمیت می‌یابد. اما در صورت به حدنصاب نرسیدن تعداد حضار، جلسه به روز دیگری موکول خواهد شد و مجلس مجاز خواهد بود که حضور اعضای غایب را به شیوه و با تئیهاتی که خود تعیین می‌کند الزامی سازد.

[2] هر یک از مجلسین می‌تواند آیین‌نامه داخلی خود را تهیه و اعضای خود را به دلیل بی‌انضباطی مجازات و با اتفاق نظر دو سوم نمایندگان عضوی را اخراج نماید.

[3] هر مجلس مشروح مذاکرات خود را در نشریه‌ای تنظیم و هر از چند گاه آن را منتشر می‌کند و مذاکراتی را که محرمانه ماندن آنها ضروری باشد، از انتشار مستثنی می‌نماید؛ و آرای مثبت و منفی نمایندگان هر مجلس در زمینه مسائل مختلف باید با تمایل یک پنجم اعضای حاضر، در روزنامه درج گردد.

[4] هیچ یک از مجلسین در مدت تشکیل جلسات کنگره نباید تشکیل جلسه را بدون موافقت مجلس دیگر بیش از سه روز به تعویق اندازد و یا به مکان دیگری غیر از محل تشکیل جلسات دو مجلس منتقل نماید.

بخش 6

[1] سناتورها و نمایندگان در ازای خدمتشان حقوق و مزایایی را که قانون تعیین می‌کند و از محل خزانه‌داری ایالات متحده پرداخت می‌شود، دریافت می‌نمایند. آنان در هنگامی که در جلسه‌های مجلس مربوطه حضور دارند و در زمان رفت و آمد به مجلس، در کلیه موارد به جز خیانت، جنایت و اخلال در نظم عمومی از بازداشت مصون خواهند بود و برای هر گونه سخنرانی یا بحثی که در هر یک از مجلسین ایراد نمایند، در هیچ مکان دیگری نباید مؤاخذه شوند.

[2] هیچ سناتور یا نماینده‌ای طی دوره نمایندگی خود نباید به یک سمت دولتی در دستگاه حاکمه ایالات متحده که در زمان تصدی مقام سناتوری ایجاد، یا موجب افزایش حقوق و مزایای وی در طی دوره مزبور می‌گردد، منصوب شود و شخصی که در ایالات متحده دارای سمت دولتی باشد تا زمانی که تصدی سمت فوق را داشته باشد، نباید به عضویت هیچ یک از مجلسین درآید.

بخش 7

[1] کلیه لوايح برای تحصيل درآمد در مجلس نمایندگان تصویب می‌شود، ولی سنا می‌تواند همانند سایر لوايح در مورد آنها اصلاحاتی را پیشنهاد یا با اصلاحات موافقت نماید.

[2] هر لایحه‌ای که به تصویب مجلس نمایندگان و سنا برسد، قبل از اینکه به صورت قانون درآید به رئیس‌جمهور ایالات متحده تقدیم خواهد شد که آن را تأیید و امضا نماید؛ در صورت عدم تأیید [رئیس‌جمهور] آن را، با ذکر

دلایل مخالفت به مجلسی که لایحه در آن تصویب شده است ارجاع و مجلس مزبور پس از درج موارد مخالفت در نشریه خود، در لایحه تجدیدنظر خواهد کرد. چنانچه بعد از تجدیدنظر فوق، لایحه‌ای با رأی دو سوم اعضای آن تصویب شود، همراه با موارد مخالفت به مجلس دیگر ارسال خواهد شد تا به روش مشابه آن را بررسی نماید و در صورتی که دو سوم اعضای مجلس مزبور نیز آن را تأیید نمایند به صورت قانون درخواهد آمد، وی در همه این موارد آرای هر دو مجلس به صورت «آری» و «نه» مشخص خواهد شد و اسامی موافقان و مخالفان لایحه در نشریه هر یک از مجلسین به ترتیب ثبت خواهد شد. اگر لایحه‌ای پس از ارائه به رئیس‌جمهوری ظرف مدت ده روز (بدون احتساب یکشنبه‌ها) توسط وی اعاده نگردد، لایحه امضا شده تلقی خواهد شد و به صورت قانون درخواهد آمد، مگر اینکه کنگره طی دوره فترت از ارجاع آن امتناع ورزد که در این حالت، لایحه به صورت قانون درخواهد آمد.

[3] هر گونه دستور، تصمیم یا رأی که نیاز به نظر موافق سنا و مجلس نمایندگان داشته باشد (به جز مسأله تعویق) باید به رئیس‌جمهور ایالات متحده ارائه و قبل از اجرا توسط وی تأیید شود و در صورت عدم موافقت وی لایحه را می‌توان با رأی دو سوم اعضای سنا و مجلس نمایندگان طبق قوانین و حدودی که در مورد لوایح تعیین شده است دوباره بررسی و تصویب کرد.

بخش 8

- [1] کنگره در موارد ذیل دارای اختیار می‌باشد: وضع و وصول مالیاتها، عوارض گمرکی، تعرفه‌ها، مالیاتهای غیرمستقیم، پرداخت بدهیها و تأمین دفاع مشترک و رفاه عمومی ایالات متحده؛ لکن کلیه عوارض گمرکی، تعرفه‌ها و مالیاتهای غیرمستقیم در سراسر ایالات متحده یکسان می‌باشد.
- [2] دریافت وام با استفاده از اعتبارات ایالات متحده.
- [3] وضع مقررات برای تجارت با کشورهای خارجی، بین ایالت‌های مختلف و با قبایل سرخپوست.
- [4] تهیه قانون واحد برای اعطای تابعیت و قوانین واحد در مورد ورشکستگی در سراسر ایالات متحده.
- [5] انتشار پول، تعیین ارزش آن و ارزش پول خارجی و تعیین معیارهای وزن و اندازه‌گیری.
- [6] تعیین مجازات جعل اوراق بهادار و پول رایج ایالات متحده.
- [7] تأسیس ادارات پستی و ایجاد راههای مراسلاتی.
- [8] تشویق پیشرفت علم و هنرهای سودمند از راه حفظ حق انحصاری برای تألیفات و اختراعات نویسندگان و مخترعان برای مدت زمان محدود.
- [9] تشکیل دادگاه‌های تالی دیوان کشور.
- [10] تعریف و مجازات دزدبهای دریایی و جنایات ارتكابی در دریاهای آزاد و جرائم برعلیه حقوق ملل.
- [11] اعلان جنگ و «صدور مجوز اقدام مقابله به مثل» و وضع قوانین مربوط به متصرفات زمینی و دریایی.

[12] تشکیل ارتش و حمایت از آن؛ اختصاص هر گونه اعتبار به منظور استفاده در این زمینه برای بیش از یک دوره دو ساله مجاز نخواهد بود.

[13] تشکیل و نگهداری نیروی دریایی.

[14] وضع مقررات برای اداره نیروهای زمینی و دریایی و ایجاد نظم در میان آنها.

[15] فراخوانی نیروهای مردمی برای اجرای قوانین اتحادیه، سرکوب شورشها و دفع تهاجمات.

[16] سازماندهی، تأمین سلاح و منظم ساختن نیروهای شبه نظامی و ترتیب به خدمت گرفتن بخشی از آنان به طوری که در خدمت ایالات متحده باشند؛ در عین حال، برای ایالات اختیار نصب افسران و آموزش شبه نظامیان طبق قواعد انضباطی مقرر از سوی کنگره محفوظ می‌باشد.

[17] اعمال قانونگذاری انحصاری در همه موارد نسبت به منطقه‌ای (با مساحت حداکثر ده مایل مربع) که با واگذاری ایالت‌های خاص و پذیرش کنگره می‌تواند مقرر حکومت ایالات متحده گردد و نیز اعمال اختیارات مشابه در مورد مکانهایی که با موافقت مجلس قانونگذاری ایالتی برای ایجاد استحکامات، زرادخانه، وزارتخانه، کارخانه‌های کشتی‌سازی و سایر تأسیسات مورد نیاز در آن ایالت خریداری می‌شوند.

[18] تدوین کلیه قوانین که برای اعمال اختیارات آینده و سایر اختیاراتی که به دولت ایالات متحده و یا هر وزارتخانه یا دستگاه‌های اجرایی به موجب قانون اساسی واگذار شده، ضروری و مقتضی است.

بخش 9

[1] کنگره نباید مهاجرت یا ورود افرادی را که هر یک از ایالت‌های فعلی پذیرش آنان را تأیید می‌کنند تا قبل از سال هزار و هشتصد و هشت ممنوع نماید، اما می‌تواند برای اینگونه ورود پرداخت مالیات یا عوارض گمرکی را حداکثر تا ده دلار مقرر کند.

[2] حق «قرار احضار زندانی» قابل تعلیق نیست، مگر در موارد شورش یا تهاجم خارجی که امنیت عمومی آن را ایجاب نماید.

[3] هیچ گونه لایحه‌ای دایر بر مجازات افراد بدون محاکمه و یا قانونی که عطف به ماسبق گردد، نباید تصویب شود.

[4] هیچ گونه مالیات سرانه یا مالیات مستقیم دیگری نباید وضع شود مگر اینکه متناسب با آمارگیری یا سرشماری پیش‌بینی شده در این قانون باشد.

[5] هیچ گونه مالیات یا عوارض گمرکی بر کالاهای صادراتی هر یک از ایالات وضع نخواهد شد.

[6] مقررات بازرگانی یا مالیاتی یک ایالت نباید هیچ امتیازی را برای بندرهای خود نسبت به بندرهای ایالت‌های دیگر قابل شوند؛ کشتیهایی که عازم ایالتی هستند و یا از آن حرکت می‌کنند، مجبور به ورود به بندر دیگر یا ترخیص از آن و یا پرداخت عوارض در آنجا نمی‌باشند.

[7] برداشت پول از خزانه‌داری فقط براساس اعتباراتی که قانون معین می‌کند خواهد بود و اظهارنامه‌ها و صورتحساب دریافت و پرداخت کلیه وجوه دولتی به طور منظم و هر از چند گاه منتشر می‌شود.

[8] ایالات متحده هیچ گونه عنوان اشرافی اعطا نمی‌کند؛ هر کسی که در ایالات متحده دارای سمت رسمی تعهدآور یا امانی باشد نمی‌تواند بدون رضایت کنگره هیچ نوع هدیه، مقرری، سمت و یا عنوانی را از هیچ شاه، شاهزاده و یا کشور خارجی بپذیرد.

بخش 10

[1] انجام موارد ذیل برای ایالتها ممنوع است: الحاق به معاهده، اتحادیه و یا کنفدراسیون؛ صدور مجوز اقدام مقابله به مثل؛ چاپ پول؛ انتشار اوراق بهادار؛ پیشنهاد هر چیزی غیر از سکه طلا و نقره برای پرداخت بدهی‌ها؛ تصویب هر نوع لایحه، مجازات افراد بدون محاکمه یا به موجب قانونی که عطف به ماسبق شود یا قانونی که به تعهدات قراردادی لطمه وارد آورد و اعطای هر گونه عنوان اشرافی.

[2] هیچ ایالتی نمی‌تواند بدون موافقت کنگره هیچ گونه تعرفه یا عوارض گمرکی بر واردات و صادرات وضع نماید به جز مواردی که برای اجرای قوانین بازرسی آن ایالت کاملاً ضروری باشد؛ سود خالص کلیه عوارض گمرکی و تعرفه‌ها که هر یک از ایالتها بر واردات یا صادرات وضع نمایند باید از طریق خزانه‌داری ایالات متحده به مصرف برسد. کنگره می‌تواند تمامی این قوانین را بازرنگی و بر آنها نظارت نماید.

[3] هیچ ایالتی نباید بدون موافقت کنگره، عوارض بار یا مالیات وضع نماید، در زمان صلح سرباز یا کشتی جنگی نگهداری کند، با ایالت دیگر و یا با یک قدرت خارجی موافقتنامه یا میثاقی امضا نماید یا وارد جنگ شود، مگر اینکه عملاً مورد تهاجم قرار گیرد یا در معرض خطر قریب‌الوقوعی باشد که درنگ در برابر آن جایز نباشد.

اصل دوم

بخش 1

[1] قوه مجریه در اختیار رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا قرار دارد. دوره ریاست جمهوری چهار سال است و با معاون رئیس‌جمهور که دوره وی نیز چهار سال می‌باشد به ترتیب ذیل انتخاب خواهند شد:

[2] هر ایالت به شیوه‌ای که مجلس قانونگذاری آن معین می‌کند، تعدادی انتخاب کننده تعیین خواهد نمود که تعدادشان برابر با تعداد کل سناتورها و نمایندگان می‌باشد که یک ایالت مجاز به داشتن آنها در کنگره است. ولی هیچ سناتور، نماینده یا فردی که در ایالات متحده دارای سمتی غیرانتفاعی و یا انتفاعی باشد نمی‌تواند به عنوان انتخاب کننده تعیین گردد.

[3] انتخاب کنندگان باید در ایالتهای خود تشکیل جلسه دهند و از طریق رأی مخفی دو نفر را که حداقل یک نفرشان مقیم ایالت آنان نباشد انتخاب کنند و آنگاه فهرستی از افرادی را که رأی به آنان داده شده است و همچنین تعداد آرای هر یک از آنان را تهیه و پس از امضا و تایید به صورت مهر شده به مرکز حکومت ایالات متحده و به نام شخص رئیس سنا ارسال نمایند؛ رئیس سنا در حضور نمایندگان سنا و مجلس نمایندگان کلیه

تأییدیه‌ها را می‌گشاید و سپس آراء شمارش می‌شوند. شخصی که بیشترین تعداد آراء از کل انتخاب کنندگان تعیین شده کسب نماید، رئیس‌جمهور می‌شود و اگر بیش از یک نفر اکثریت مزبور را به تساوی داشته باشند و تعداد آراء مساوی باشد، مجلس نمایندگان بی‌درنگ از طریق رأی مخفی یک از آنان را به سمت ریاست جمهوری انتخاب می‌نماید، و اگر هیچ فردی حائز اکثریت آراء نباشد، در این صورت مجلس نمایندگان مزبور به همان روش از میان پنج نفر اول فهرست، رئیس‌جمهور را انتخاب می‌نماید. اما در انتخاب وی، ایالتها رأی خواهند داد و هر ایالت دارای یک رأی می‌باشد، حد نصاب لازم برای این منظور عبارت است از مجموع عضو یا اعضای دو سوم ایالتها و اکثریتی از کل ایالتها برای انتخاب ضروری می‌باشد. در هر حالت پس از انتخاب رئیس‌جمهور، شخصی که بیشترین تعداد آراء انتخاب کنندگان را کسب نموده باشد معاون رئیس‌جمهور می‌شود. وی اگر دو یا چند نفر باقی بمانند که دارای آراء مساوی باشند، سنا از میان آنان معاون رئیس‌جمهور را با رأی مخفی انتخاب می‌کند.

[4] کنگره می‌تواند زمان تعیین انتخاب کنندگان و روزی را که آنان باید آراء خود را به صندوق بریزند، معین نماید. این روز باید در سراسر ایالات متحده یک روز واحد باشد.

[5] هر شخصی برای احراز مقام ریاست جمهوری باید در زمان تصویب این قانون اساسی، شهروند بومی یا تبعه ایالات متحده، حداقل سی و پنج ساله و مدت چهارده سال مقیم ایالات متحده باشد.

[6] وظایف و اختیارات رئیس‌جمهور در صورت برکناری، فوت، کناره‌گیری یا ناتوانی از انجام آنها، به معاون رئیس‌جمهور واگذار می‌شوند. کنگره می‌تواند به موجب قانون در موارد برکناری، فوت، کناره‌گیری یا ناتوانی رئیس‌جمهور و نیز معاون وی، مقام مسئولی را به عنوان کفیل ریاست جمهوری تعیین نماید، و مقام مزبور طبق مقررات، تا زمان رفع ناتوانی یا انتخاب رئیس‌جمهور، به عنوان رئیس‌جمهور انجام وظیفه می‌نماید.

[7] رئیس‌جمهور در ازای خدماتش در زمانهای معین حقوق دریافت خواهد کرد و میزان آن در طول دوره ریاست جمهوری وی افزایش یا کاهش نمی‌یابد، رئیس‌جمهور نباید در طول دوره مزبور هیچ گونه مقرری دیگری از ایالات متحده یا هیچ یک از ایالتها دریافت نماید.

[8] رئیس‌جمهور پیش از تصدی سمت خود به شرح ذیل سوگند یاد نموده و مراتب ذیل را تأیید می‌نماید:

«من رسماً سوگند یاد می‌کنم که مسئولیت ریاست جمهوری ایالات متحده را صادقانه انجام دهم و تا آنجا که در توان دارم از قانون اساسی ایالات متحده صیانت، حمایت و دفاع نمایم».

بخش 2

[1] هرگاه ارتش و نیروی دریایی ایالات متحده و نیروهای مردمی ایالتهاهای مختلف که جهت انجام خدمت بالفعل برای ایالات متحده فراخوانده شوند، رئیس‌جمهور فرمانده کل آنان خواهد بود. وی می‌تواند نظرات کتبی مقام عالی رتبه هر یک از «دستگاههای اجرایی» را در مورد موضوعات مربوط به وظایف دستگاه متبوع آنها جویا شود. رئیس‌جمهور حق تعلیق اجرای مجازات و یا عفو جرائم ارتكابی علیه ایالات متحده را جز در موارد «اعلام جرم علیه مقامات دولتی» دارا می‌باشد.

[2] رئیس‌جمهور با مشورت و موافقت سنا و به شرط موافقت دو سوم سناتورهای حاضر، دارای اختیار انعقاد معاهدات می‌باشد و به ترتیبی که قانون معین خواهد کرد، سفیران و سایر نمایندگان و کارداران کشور، قضات دیوان عالی و سایر مقامات ایالات متحده را که انتصاب آنان در قانون اساسی به نحو دیگری مقرر نشده باشد، معرفی و منصوب خواهد نمود. ولی کنگره می‌تواند به موجب قانون، اختیار انتصاب مقامات رده‌های پایین را به نحوی که شایسته بداند به شخص رئیس‌جمهور، محاکم قضایی یا رؤسای وزارتخانه‌ها واگذار نماید.

[3] رئیس‌جمهور مختار است برای کلیه سمت‌هایی که ممکن است در زمان تعطیلی موقت سنا بلا تصدی شوند با اعطای مأموریت شخص یا اشخاصی را منصوب نماید، مأموریت مزبور در پایان اجلاس بعدی سنا خاتمه می‌یابد.

بخش 3

رئیس‌جمهور هر از چند گاه گزارشی در مورد وضعیت اتحادیه به کنگره ارائه و اقداماتی را که ضروری و مقتضی تشخیص دهد برای ملاحظه اعضای سنا پیشنهاد می‌نماید، وی می‌تواند در مواقع اضطراری هر دو مجلس یا یکی از آنها را [برای تشکیل جلسه] فراخواند، و در صورت [بروز] اختلاف در مورد دوره فترت، آنها را تا هر زمان دیگری که مناسب بداند تعطیل کند؛ وی سفیران و نمایندگان خارجی را به حضور می‌پذیرد، بر اجرای صحیح قوانین نظارت و کلیه مقامات مسئول ایالات متحده را منصوب می‌نماید.

بخش 4

رئیس‌جمهور، معاون رئیس‌جمهور و کلیه مقامات کشوری پس از اعلام جرم علیه آنان و محکومیت به خاطر ارتکاب (جرم) خیانت، ارتشاء و سایر جرائم شدید و جنحه از کار برکنار می‌شوند.

اصل سوم

بخش 1

قوه قضاییه ایالات متحده به دیوان عالی و دادگاه‌های تالی که کنگره می‌تواند در هر زمانی تعیین نماید و تشکیل دهد واگذار می‌گردد. قاضیان دیوان عالی و دادگاه‌های تالی تا زمانی که حسن رفتار داشته باشند. در مقام خود باقی مانده و حقوق خود را در زمانهای معین در ازای خدمتشان دریافت می‌کنند. میزان این حقوق در طول مدت عهده‌داری این سمت کاهش نمی‌یابد.

بخش 2

[1] حیطة عمل قوه قضاییه ایالات متحده موارد ذیل را شامل می‌شود:

کلیه دعاوی، براساس قانون و انصاف ناشی از قانون اساسی، سایر قوانین ایالات متحده و معاهداتی که به موجب قوانین منعقد شده یا خواهند شد؛- کلیه دعاوی مربوط به سفیران، کنسولها و دیگر مقامات بلند پایه دولتی؛- دعاوی دریایی و دریانوردی؛- اختلافاتی که در آنها ایالات متحده یکی از طرفهای دعوی باشد؛- اختلاف بین دو یا چند ایالت؛- بین یک ایالت و شهروندان ایالت دیگر؛- بین شهروندان ایالت‌های مختلف؛- بین شهروندان

یک ایالت که مدعی اراضی واگذار شده ایالت‌های مختلف دیگر هستند، بین یک ایالت یا شهروندان آن با کشورها، شهروندان یا اتباع خارجی.

[2] در کلیه دعاوی مربوط به سفیران، کنسولها و سایر مقامات بلند پایه و در مواردی که یک ایالت طرف دعوی است، صلاحیت اصلی را دیوان عالی خواهد داشت. در کلیه موارد دیگری که قبلاً ذکر شد، دیوان عالی صلاحیت پژوهشی را هم نسبت به «مسائل شکلی» و هم نسبت به «مسائل ماهوی» با استثنائات و براساس مقرراتی که کنگره طبق قانون معین می‌کند دارا خواهد بود.

[3] رسیدگی به کلیه جرائم به جز موارد «اعلام جرم علیه مقامات دولتی» باید توسط هیأت منصفه انجام شود، و چنین رسیدگی باید در ایالت محل وقوع جرم برگزار گردد؛ ولی هرگاه محل وقوع جرم هیچ یک از ایالتها نباشد، محاکمه باید در محل یا محل‌هایی که کنگره به موجب قانون تعیین می‌کند برگزار شود.

بخش 3

[1] خیانت به ایالات متحده، فقط شامل تحمیل جنگ به آن یا طرفداری از دشمنان آن یا کمک و مساعدت به آنان می‌باشد. هیچ فردی به (جرم ارتکاب) خیانت محکوم نمی‌شود مگر براساس گواهی دو شاهد بر یک اقدام آشکار و یا اعتراف در دادگاه علنی.

[2] کنگره اختیار تعیین مجازات (جرم ارتکاب) خیانت را دارا می‌باشد؛ ولی حکم دایر بر مجازات فرد بدون محاکمه به سبب خیانت مبنی بر مهدورالدم بودن یا در زمان زندگی شخص محکوم اجرا می‌شود.

اصل چهارم

بخش 1

قوانین عمومی، سوابق و تصمیمات قضایی یک ایالت در سایر ایالتها اعتبار و رسمیت کامل خواهد داشت. کنگره می‌تواند از طریق قوانین کلی شیوه احراز اصالت این قوانین، سوابق و تصمیمات مزبور و اثر آن را معین نماید.

بخش 2

[1] شهروندان هر ایالت از تمامی امتیازات و مصونیت‌های شهروندان در ایالت‌های دیگر برخوردار خواهند شد.

[2] هرگاه شخصی در هر ایالتی متهم به (ارتکاب) خیانت، جنایت، یا جرائم دیگر گردد، (و) از چنگال عدالت بگریزد، و در ایالت دیگر یافت شود، با تقاضای مقامات اجرایی ایالتی که وی از آنجا گریخته است، به ایشان تحویل و به ایالتی که صلاحیت قضایی رسیدگی به جرم را دارد، منتقل خواهد شد.

[3] شخصی که در یک ایالت طبق قوانین آن موظف به انجام خدمت یا کاری می‌باشد، و به ایالت دیگر فرار کند به موجب هیچ یک از قوانین یا مقررات آنجا از انجام خدمت یا کار مزبور بری‌الذمه نخواهد شد، به درخواست طرفی که خدمت یا کار می‌بایستی برای وی انجام می‌شد تحویل می‌شود.

بخش 3

[1] کنگره می‌تواند ایالت‌های جدید را به عضویت اتحادیه بپذیرد، اما هیچ ایالت جدیدی در حوزه قضایی ایالت دیگر تشکیل یا تأسیس نخواهد شد، و نیز هیچ ایالتی از الحاق دو یا چند ایالت یا بخش‌هایی از ایالتها، بدون موافقت مجلس قانونگذاری ایالت‌های مربوطه و کنگره تشکیل نخواهد شد.

[2] کنگره اختیار تنظیم یا تدوین کلیه قوانین و مقررات مربوط به سرزمینها یا سایر املاک متعلق به ایالات متحده را دارا می‌باشد؛ مفاد قانون اساسی به نحوی تفسیر نخواهد شد که ناقض حقوق ایالات متحده یا یک ایالت خاص باشد.

بخش 4

[1] ایالات متحده برای هر یک از ایالت‌های اتحادیه، شکل حکومت جمهوری را تضمین و در برابر تهاجم (حمله) و در صورت درخواست مجلس قانونگذاری ایالتی، یا قوه مجریه (در زمانی که نتوان مجلس مزبور را تشکیل داد) در مقابل آشوب داخلی، از آنها حمایت خواهد نمود.

اصل پنجم

هرگاه دو سوم نمایندگان دو مجلس ضروری تشخیص دهند، کنگره اصلاحاتی را برای قانون اساسی پیشنهاد خواهد داد، و یا بنا به درخواست مجلسین قانونگذاری دو سوم ایالت‌های مختلف، خواستار تشکیل مجمعی برای پیشنهاد اصلاحات خواهد گردید. در هر دو حالت هرگاه پیشنهادها را مجلسین قانونگذاری سه چهارم ایالت‌های مختلف و یا مجامع سه چهارم ایالتها تصویب نمایند، به عنوان بخشی از این قانون اساسی برای کلیه مقاصد و اهداف معتبر خواهد بود. هر یک از دو روش اصلاحی فوق را کنگره می‌تواند پیشنهاد نماید. با وجود این، هیچ اصلاحیه‌ای که ممکن است قبل از سال یکهزار و هشتصد و هشت میلادی به تصویب برسد به هیچ نحوی بر بندهای اول و چهارم بخش نهم اصل اول تأثیری نخواهد گذاشت و هیچ ایالتی بدون رضایت خود از حق رأی مساوی در سنا محروم نمی‌شود.

اصل ششم

[1] کلیه تعهدات و دیون که پیش از تصویب این قانون اساسی پذیرفته شده‌اند، همان گونه که به موجب کنفدراسیون برای ایالات متحده معتبر بوده‌اند، طبق قانون اساسی حاضر نیز معتبر است.

[2] این قانون اساسی و قوانین ایالات متحده که براساس آن وضع می‌شوند و کلیه معاهدات منعقد شده و یا معاهداتی که به نام (و اختیار) ایالات متحده منعقد می‌شوند، قانون برتر این سرزمین می‌باشند و قضات در تمام ایالتها بدون توجه به آنچه با قانون اساسی یا سایر قوانین هر یک از ایالتها مغایر است، از آن تبعیت می‌نمایند.

[3] سناتورها و نمایندگانی که قبلاً ذکر شدند، اعضای مجلسین قانونگذاری ایالت‌های مختلف و تمام مقامات قضایی و اجرایی ایالات متحده و ایالت‌های مختلف با ادای سوگند یا اعلام رسمی موظف می‌شوند از قانون

اساسی حمایت نمایند، اما هیچ آزمون مذهبی به عنوان شرط لازم برای واگذاری سمت رسمی یا غیرانتفاعی در ایالت متحده وجود ندارد.

اصل هفتم

تصویب قانون اساسی از سوی مجامع نه ایالت، این قانون را بین ایالت‌هایی که آن را تصویب می‌نمایند لازم‌الاجرا می‌نماید.

اصلاحات قانون اساسی ایالات متحده آمریکا و اصول افزوده شده به آن بنا به پیشنهاد کنگره و تصویب مجلسین قانونگذاری ایالت‌های مختلف، به موجب اصل پنجم قانون اساسی اولیه لازم‌الاجرا می‌باشد.

اصلاحیه اول [1791]

کنگره در خصوص ایجاد مذهب، یا منع پیروی آزادانه از آن، یا محدود ساختن آزادی بیان یا مطبوعات یا حق مردم برای برپایی اجتماعات آرام و دادخواهی از حکومت برای جبران خسارت، هیچ قانونی وضع نمی‌کند.

اصلاحیه دوم [1791]

داشتن یک نیروی منظم شبه نظامی مردمی که برای امنیت یک کشور آزاد ضروری باشد و حق مردم برای حمل و نگهداری اسلحه محترم شمرده می‌شود.

اصلاحیه سوم [1791]

هیچ سربازی نه در زمان صلح و نه در زمان جنگ بدون رضات صاحبخانه در هیچ خانه‌ای مستقر نخواهد شد، مگر به ترتیبی که به موجب قانون معین کند.

اصلاحیه چهارم [1791]

حق امنیت جان، مسکن، اوراق و اسناد و [مصونیت] داراییهای مردم در برابر تفتیش و توقیف غیر موجه تضمین می‌شود و هیچ گونه حکم بازداشت اشخاص یا توقیف اموال صادر نمی‌شود، مگر بر پایه یک دلیل محتمل با سوگند یا اعلام رسمی، و محل مورد تفتیش و اشخاص یا اموالی که باید توقیف شود دقیقاً باید مشخص شود.

اصلاحیه پنجم [1791]

هیچ شخصی به سبب ارتکاب جرم سنگین یا جرم نامعین مسئول شناخته نخواهد شد، مگر براساس «کیفر خواست یا اعلام جرم» هیأت عالی منصفه، مگر در موارد مربوط به نیروهای زمینی، دریایی یا نیروهای شبه نظامی مردمی که عملاً در حال خدمت در زمان جنگ یا خطر عمومی باشند. هیچ کس برای یک جرم دوبار به حبس یا اعدام محکوم نخواهد شد. هیچ کس در هیچ موردی کیفری به ادای شهادت علیه خود مجبور و یا از زندگی، آزاد و دارایی خویش بدون طی مراحل قانونی لازم محروم نخواهد شد. اموال خصوصی بدون پرداخت غرامت عادلانه مورد استفاده عمومی قرار نخواهد گرفت.

اصلاحیه ششم [1791]

در کلیه دادرسیهای کیفری، متهم از حقوق ذیل برخوردار خواهد بود: حق محاکمه سریع و علنی توسط هیأت منصفه بی طرف ایالت و منطقه‌ای که جرم در آن رخ داده است، منطقه مزبور را باید قانون از پیش تعیین کرده باشد؛ حق آگاهی از ماهیت و دلیل اتهام؛ حق مواجهه با شهودی که علیه او شهادت می‌دهند؛ حق احضار شهود به نفع خود؛ و حق داشتن وکیل برای دفاع از خود.

اصلاحیه هفتم [1791]

در دعاوی حقوق نانوشته، هنگامی که ارزش مسأله مورد اختلاف بیش از بیست دلار باشد، حق رسیدگی هیأت منصفه محفوظ خواهد بود و هر جرمی که هیأت منصفه مورد رسیدگی قرار دهد، در هیچ دادگاه دیگری در ایالات متحده به گونه دیگری دوباره مورد رسیدگی قرار نخواهد گرفت مگر براساس قواعد حقوق نانوشته.

اصلاحیه هشتم [1791]

اخذ وجه ضمان سنگین و جزای نقدی و یا اعمال مجازات ظالمانه یا غیر متعارف ممنوع می‌باشد.

اصلاحیه نهم [1791]

ذکر برخی حقوق در قانون اساسی به مفهوم نفی یا انکار سایر حقوقی که مردم کسب کرده‌اند، تعبیر نخواهد شد.

اصلاحیه دهم [1791]

اختیاراتی که به موجب قانون اساسی به ایالات متحده اعطا نگردیده و یا برای ایالتها ممنوع نشده باشد، برای ایالتهای ذی ربط، یا مردم محفوظ خواهد بود.

اصلاحیه یازدهم [1798]

دعاوی مبتنی بر قانون یا انصاف که شهروند یک ایالت یا شهروندان یا اتباع یک دولت خارجی علیه یکی از ایالتهای ایالات متحده اقامه نمایند، در قوه قضاییه ایالات متحده مسموع نیست.

اصلاحیه دوازدهم [1804]

رأی دهندگان در ایالتهای متبوع خود گرد هم آمده و با رأی مخفی، رئیس جمهور و معاون رئیس جمهور را که حداقل یک نفرشان نباید از اهالی ایالت خود آنان باشد انتخاب می‌کنند. آنان باید در ورقه‌های رأی، نام شخصی را که به عنوان رئیس جمهور به او رأی داده‌اند و در ورقه جداگانه دیگری، نام شخصی را که به عنوان معاون رئیس جمهور به او رأی داده‌اند قید نمایند و سپس فهرستی جداگانه از اسامی کسانی را که به عنوان رئیس جمهور و معاون رئیس جمهور رأی آورده‌اند همراه با سیاهه تعداد آرای هر یک تهیه و پس از امضا و گواهی، ممهور و به مرکز حکومت ایالات متحده به عنوان رئیس مجلس سنا ارسال کنند. رئیس سنا در حضور اعضای سنا و مجلس نمایندگان همه تأییدیه‌ها را گشوده و سپس رأیها شمارش می‌شوند. شخصی که

بیشتری تعداد رأی را برای ریاست جمهوری به دست آورده باشد، به عنوان رئیس‌جمهور معرفی می‌شود، مشروط بر آنکه آرای اکثریت کل تعداد رأی دهندگان تعیین شده را به دست آورده باشد. چنانچه هیچ کس حائز چنین اکثریتی نباشد، در این صورت از میان کسانی که بیشترین تعداد آراء را دارا هستند - و در فهرست کسانی که به آنان به عنوان رئیس‌جمهور رأی داده شده است و تعدادشان از سه نفر تجاوز نکند - مجلس نمایندگان بی‌درنگ با رأی مخفی رئیس‌جمهور را انتخاب می‌کند. به هر حال در انتخاب رئیس‌جمهور، ایالتها رأی می‌دهند و نمایندگی هر ایالت دارای یک رأی می‌باشد. حد نصاب لازم برای این منظور حضور عضو یا اعضای دو سوم ایالتها می‌باشد و رأی اکثریت تمام ایالتها برای یک انتخاب ضروری است. اگر مجلس نمایندگان هنگامی که حق انتخاب به آن تفویض می‌شود قبل از روز چهارم ماه مارس بعد، رئیس‌جمهور را انتخاب ننماید، همانند مواقع فوت یا سایر ناتوانیهای مستمر رئیس‌جمهور به موجب قانون اساسی، معاون رئیس‌جمهور به جای رئیس‌جمهور انجام وظیفه خواهد کرد. فردی که بیشترین تعداد آراء را به عنوان معاون رئیس‌جمهور به دست آورده باشد، چنانچه تعداد آراء، معادل اکثریت کل تعداد رأی دهندگان تعیین شده باشد، وی معاون رئیس‌جمهور می‌شود و چنانچه هیچ فردی حائز چنین اکثریتی نباشد، مجلس سنا از میان دو نفر از دارندگان بیشترین تعداد رأی در فهرست، معاون رئیس‌جمهور را انتخاب می‌کند. حد نصاب لازم برای این منظور حضور دو سوم از کل تعداد نمایندگان سنا می‌باشد و اکثریت کل تعداد رأی برای یک انتخاب ضروری است. به هر حال شخصی که از نظر قانون اساسی برای مقام ریاست جمهوری فاقد صلاحیت باشد برای سمت معاونت ریاست جمهوری ایالات متحده نیز دارای صلاحیت نمی‌باشد.

اصلاحیه سیزدهم [1865]

بخش 1

بردگی و کار اجباری جز به عنوان مجازات جرمی که شخص طبق مقررات به آن محکوم شده باشد در ایالات متحده یا هر مکان دیگری در حوزه قضایی آنها وجود ندارد.

بخش 2

کنگره قدرت اجرای این اصل را با تصویب قوانین مقتضی دارد.

اصلاحیه چهاردهم [1868]

بخش 1

کلیه افرادی که در ایالات متحده متولد شده یا تابعیت ایالات متحده را کسب نموده‌اند و تابع صلاحیت قضایی آن هستند تبعه ایالات متحده و تبعه ایالت محل اقامتشان می‌باشند. هیچ ایالتی قانونی را وضع یا اعمال نخواهد کرد که امتیازات یا مصونیت‌های اتباع ایالات متحده را کاهش دهد و هیچ ایالتی کسی را بدون طی مراحل قانونی مقتضی از زندگی، آزادی، یا حق مالکیت و نیز از حمایت مساوی قانون در حوزه قضایی خود محروم نمی‌سازد.

بخش 2

تعداد نمایندگان از میان ایالت‌های مختلف برحسب تعداد جمعیت آنها با احتساب کل تعداد افراد در هر ایالت، به جز سرخپوستان معاف از مالیات تعیین می‌گردند. ولی هرگاه در هر انتخاباتی برای گزینش هیأت انتخاب کنندگان رئیس‌جمهوری و معاون رئیس‌جمهور ایالات متحده، نمایندگان کنگره، مقامات اجرایی و قضایی یک ایالت با اعضای مجلس قانونگذاری مربوطه، حق رأی از افراد ذکور 25 ساله ساکن چنین ایالتی که تبعه ایالات متحده باشد سلب گردد و یا به هر طریقی کاهش یابد، به جز به سبب شرکت در شورش یا سایر جرائم، تعداد نمایندگان به نسبت تعداد اتباع ذکور مزبور، به تعداد کل اتباع ذکور 21 ساله در یک چنین ایالتی کاهش می‌یابد.

بخش 3

شخصی که به عنوان یکی از مقامات ایالات متحده یا به عنوان عضو مجلس قانونگذاری ایالتی یا در مقام یک مسئول اجرایی یا قضایی ایالتی، برای حمایت از قانون اساسی ایالات متحده قبلاً سوگند ادا نموده باشد، ولی بعداً برعلیه خود ایالت شورش یا طغیان کند یا به دشمنان وابسته آن کمک و مساعدت نماید، نمی‌تواند سناتور یا نماینده کنگره، یا عضو هیأت انتخاب کننده رئیس‌جمهور و معاون رئیس‌جمهور شود، یا هر گونه سمت کشوری و لشکری را در ایالات متحده یا در هر یک از ایالتها تصدی نماید؛ با این حال کنگره می‌تواند با رأی دو سوم [اعضای] هر یک از مجلسین عدم صلاحیت مزبور را مرتفع نماید.

بخش 4

اعتبار بدهی دولتی ایالات متحده که قانون مجاز شناخته است. از جمله بدهیهای ناشی از پرداخت حقوق بازنشستگی و حقوق خدمات مربوط به سرکوب شورش یا طغیان، به قوت خود باقی است، اما ایالات متحده یا هیچ یک از ایالتها هیچ نوع بدهی یا تعهدی را که برای کمک به شورش یا طغیان برضد ایالات متحده حاصل شود و یا هیچ گونه طلبی را بابت از دست دادن یا آزادسازی برده‌ای تقبل یا پرداخت نخواهد نمود، [بلکه] کلیه بدهیها، تعهدات و مطالبات فوق غیرقانونی و بی‌اعتبار هستند.

بخش 5

کنگره با وضع قوانین مقتضی، قدرت اعمال مفاد این اصل را دارد.

اصلاحیه پانزدهم [1870]

بخش 1

ایالات متحده یا هر ایالت دیگر حق رأی شهروندان ایالات متحده را به سبب نژاد، رنگ یا شرایط سابق بردگی، نفی یا محدود نمی‌نماید.

بخش 2

کنگره از طریق وضع قوانین مقتضی، قدرت اعمال مفاد این اصل را دارد.

اصلاحیه شانزدهم [1913]

کنگره قدرت وضع و وصول مالیات بر درآمد را از هر منبعی که حاصل شود، بدون تخصیص و تقسیم در میان ایالت‌های مختلف و بدون در نظر گرفتن هر گونه آمار جمعیتی یا سرشماری، دارد.

اصلاحیه هفدهم [1913]

سنای ایالات متحده مرکب از دو نماینده از هر ایالت می‌باشد که مردم هر ایالت برای مدت شش سال انتخاب می‌کنند. هر عضو سنا دارای یک رأی است. انتخاب کنندگان هر ایالت باید از شرایط لازم برای انتخاب کنندگان ایالتی که مجلس آن ایالت بیشترین نماینده را دارد، برخوردار باشند.

هر گاه کرسی نمایندگی ایالتی در سنا خالی شود، مقام اجرایی ایالت مزبور فرمان انتخابات را برای تصدی کرسیهای خالی صادر خواهد نمود، مشروط بر این که مجلس قانونگذاری هر ایالت بتواند به مسئولان اجرایی تابع خود اختیار دهد تا زمانی که مردم کرسیهای خالی را از طریق انتخابات به شیوه‌ای که مجلس قانونگذاری ایالتی مقرر می‌کند، پر نموده‌اند، افرادی را به طور موقت [به عنوان نماینده] منصوب کنند.

تفسیر اصلاحیه حاضر به نحوی نمی‌باشد که بر انتخاب یا دوره نمایندگی هر عضو سنا که قبل از تنفیذ اصلاحیه به عنوان بخشی از قانون اساسی برگزیده می‌شود، تأثیری بگذارد.

اصلاحیه هیجدهم [1919]

بخش 1

یک سال پس از تصویب این اصل، تولید، فروش یا حمل و نقل مشروبات الکلی، اعم از وارد یا صادر کردن آنها، از ایالات متحده و کلیه نقاط واقع در حوزه قضایی آن، به منظور مصرف آشامیدنی، ممنوع می‌گردد.

بخش 2

کنگره و ایالتها برای اجرای اصل حاضر از طریق وضع قوانین مقتضی، دارای اختیار متقارن می‌باشند.

بخش 3

اصل حاضر لازم‌الاجرا نمی‌باشد مگر اینکه ظرف هفت سال از تاریخی که کنگره آن را به هر یک از ایالتها ارسال می‌کند، از سوی مجلسین قانونگذاری چندین ایالت، به ترتیب پیش‌بینی شده در قانون، به عنوان اصلاحیه قانون اساسی تصویب شود.

اصلاحیه نوزدهم [1920]

بخش 1

[دولت] ایالات متحده یا هر یک از ایالتها حق رأی شهروندان ایالات متحده را به لحاظ جنسیت، نفی یا محدود نمی‌نماید.

بخش 2

کنگره با وضع قوانین مقتضی قدرت اعمال این اصل را دارد.

اصلاحیه بیستم [1933]

بخش 1

پایان دوره مأموریت رئیس‌جمهور و معاون رئیس‌جمهور در ساعت 12 ظهر روز بیستم ژانویه و دوره نمایندگی اعضای سنا و نمایندگان مجلس در ساعت 12 ظهر روز سوم ژانویه سالی که دوره‌های مزبور - چنانچه اصل حاضر به تصویب نرسیده بود - پایان می‌پذیرفت، می‌باشد و از آن پس دوره جانشینان آنان آغاز می‌شود.

بخش 2

کنگره حداقل یک بار در سال تشکیل جلسه می‌دهد و در صورتی که قانوناً روز خاصی را تعیین ننماید، جلسه مزبور در ساعت 12 روز سوم ژانویه تشکیل می‌گردد.

بخش 3

اگر در تاریخ تعیین شده برای آغاز دوره مأموریت ریاست جمهوری، رئیس‌جمهور منتخب فوت نماید، معاون منتخب وی رئیس‌جمهور می‌شود. چنانچه رئیس‌جمهور قبل از موعد مقرر برای آغاز دوره مأموریتش انتخاب نشده باشد و یا اگر رئیس‌جمهور منتخب حائز شرایط لازم نباشد، معاون منتخب تا زمانی که رئیس‌جمهور واجد شرایط انتخاب شود به عنوان رئیس‌جمهور انجام وظیفه می‌نماید. هر گاه رئیس‌جمهور منتخب و نیز معاون منتخب وی حائز شرایط لازم نباشند، کنگره می‌تواند به موجب قانون شخص رئیس‌جمهور و نیز نحوه انتخاب وی را اعلام کند. شخص مزبور تا زمانی که رئیس‌جمهور یا معاون رئیس‌جمهور واجد شرایط شوند براساس قانون مذکور انجام وظیفه می‌نماید.

بخش 4

برای موارد فوت هر یک از افرادی که مجلس نمایندگان می‌تواند در صورت برخوردار بودن از حق انتخاب، یک نفر را از میان آنان به عنوان رئیس‌جمهور انتخاب نماید، و برای موارد فوت هر یک از افرادی که مجلس سنا می‌تواند در صورت برخوردار بودن از حق انتخاب، یک نفر را از میان آنان به عنوان معاون رئیس‌جمهور انتخاب نماید، کنگره از طریق قانون پیش‌بینیهای لازم را به عمل می‌آورد.

بخش 5

بخشهای (1 و 2) در روز پانزدهم اکتبر پس از تاریخ تصویب این اصل لازمالاجرا می‌شوند.

بخش 6

اصل حاضر لازم‌الاجرا نمی‌باشد مگر اینکه ظرف هفت سال از تاریخ ارسال آن، مجلسین قانونگذاری سه چهارم ایالتها آن را به عنوان اصلاحیه قانون اساسی تصویب نمایند.

اصلاحیه بیست و یکم [1933]

بخش 1

بدین وسیله اصل هیجدهم اصلاحیه قانون اساسی ایالات متحده ملغی می‌گردد.

بخش 2

حمل و نقل یا وارد کردن مشروبات الکلی به منظور استفاده یا تحویل آنها در هر ایالت، قلمرو، یا [مناطق] تحت تملک ایالات متحده، برخلاف قوانین آنها بدین وسیله ممنوع اعلام می‌گردد.

بخش 3

اصل حاضر لازم‌الاجرا نمی‌باشد مگر این که ظرف هفت سال از تاریخی که کنگره آن را به ایالتها ارسال می‌کند، از سوی مجامع چندین ایالت به ترتیبی که در قانون اساسی پیش‌بینی شده است، به عنوان اصلاحیه قانون اساسی تصویب شود.

اصلاحیه بیست و دوم [1951]

بخش 1

هیچ کس بیش از دوبار به سمت ریاست جمهوری انتخاب نخواهد شد و شخصی که بیش از دو سال تصدی سمت ریاست جمهوری دوره‌ای را که شخص دیگری به عنوان رئیس‌جمهور دوره مزبور انتخاب شده است به عهده داشته یا به عنوان کفیل ریاست جمهوری انجام وظیفه کرده باشد، نمی‌تواند بیش از یک بار به سمت ریاست جمهوری انتخاب گردد. اما اصل حاضر در مورد شخصی که در زمان پیشنهاد اصل توسط کنگره، رئیس‌جمهور باشد اعمال نخواهد شد و مانع از این نمی‌شود که شخصی که در طول مدت لازم‌الاجرا گردیدن این اصل در سمت ریاست جمهوری یا کفالت ریاست جمهوری است، بقیه دوره مزبور را در سمت خود باقی بماند.

بخش 2

اصل حاضر لازم‌الاجرا نمی‌باشد مگر اینکه ظرف هفت سال از تاریخی که کنگره آن را به ایالتها ارسال می‌کند، از سوی مجالس قانونگذاری سه چهارم ایالتها، به عنوان اصلاحیه قانون اساسی تصویب شود.

اصلاحیه بیست و سوم [1961]

بخش 1

حوزه‌ای که مقر حکومت ایالات متحده است باید به شیوه مورد نظر کنگره تعدادی انتخاب کننده رئیس‌جمهور و معاون رئیس‌جمهور به تعداد کل سناتورها و نمایندگان مجاز حوزه مزبور در کنگره - در صورتی که ایالت باشد - تعیین نماید. ولی تعداد فوق نباید به هیچ وجه از تعداد انتخاب کنندگان کم جمعیت‌ترین ایالتها بیش‌تر باشد؛ این تعداد بر کسانی که ایالتها تعیین می‌کنند، افزوده می‌شود. اما آنان به منظور انتخاب رئیس‌جمهور و معاون وی، به عنوان انتخاب کنندگان منتخب یک ایالت محسوب می‌شوند و باید در حوزه مربوطه تشکیل جلسه داده و وظایف محوله را به موجب اصل دوازدهم اصلاحیه، به انجام برسانند.

بخش 2

کنگره با وضع قوانین مقتضی، قدرت اعمال اصل حاضر را دارد.

اصلاحیه بیست و چهارم [1964]

بخش 1

ایالات متحده یا هر یک از ایالتها حق رأی شهروندان ایالات متحده را در هر انتخابات مقدماتی یا انتخابات ریاست جمهوری یا معاون ریاست جمهوری برای انتخاب کنندگان رئیس‌جمهور یا معاون رئیس‌جمهور یا برای سناتورها یا نمایندگان مجلس در کنگره به دلیل عدم پرداخت هر گونه مالیات سرانه یا مالیاتهای دیگر، نفی یا محدود نمی‌کند.

بخش 2

کنگره با وضع قوانین مقتضی، قدرت اعمال اصل حاضر را دارد.

اصلاحیه بیست و پنجم [1967]

بخش 1

در صورت عزل، فوت یا کناره‌گیری رئیس‌جمهور از سمت خود، معاون وی رئیس‌جمهور می‌شود.

بخش 2

هرگاه سمت معاون ریاست جمهوری بلا تصدی شود، رئیس‌جمهور یک نفر را به عنوان معاون خود نامزد می‌نماید که در صورت تایید رأی اکثریت مجالس قانونگذاری، سمت مزبور را عهده‌دار می‌شود.

بخش 3

هرگاه رئیس‌جمهور طی اعلامیه کتبی به رئیس موقت سنا و رئیس مجلس نمایندگان اطلاع دهد که توان استفاده از اختیارات و انجام وظایف ریاست جمهوری را ندارد و تا زمانی که اعلامیه‌ای کتبی مبنی بر لغو اعلامیه پیشین ارسال ننماید، معاون وی به عنوان کفیل رئیس‌جمهور اختیارات و وظایف مزبور را عهده‌دار می‌شود.

بخش 4

هرگاه معاون رئیس‌جمهور و اکثریتی متشکل از مقامات اصلی دستگاههای اجرایی یا هر مرجع دیگری که کنگره می‌تواند به موجب قانون پیش‌بینی نماید، طی اعلامیه‌ای کتبی به رئیس موقت سنا و رئیس مجلس نمایندگان اطلاع دهند که رئیس‌جمهور توان استفاده از اختیارات و انجام وظایف ریاست جمهوری را ندارد، معاون رئیس‌جمهور بی‌درنگ به عنوان کفیل ریاست جمهوری اختیارات و وظایف فوق را به عهده می‌گیرد.

از آن پس در صورتی که رئیس‌جمهور با اعلامیه‌ای کتبی به رئیس موقت سنا و رئیس مجلس نمایندگان اطلاع دهد که ناتوانی وی رفع شده است، می‌تواند اعمال اختیارات و انجام وظایف ریاست جمهوری را دوباره عهده‌دار گردد، مگر اینکه معاون رئیس‌جمهور و اکثریتی متشکل از مقامات اصلی بخشهای اجرایی، یا مراجع دیگری که کنگره می‌تواند از طریق قانون پیش‌بینی کند ظرف چهار روز طی اعلامیه‌ای کتبی به رئیس موقت سنا و رئیس مجلس نمایندگان اطلاع دهند که رئیس‌جمهور توان استفاده از اختیارات و انجام وظایف ریاست جمهوری را ندارد. در این صورت، چنانچه کنگره جلسه رسمی نداشته باشد ظرف چهل و هشت ساعت تشکیل جلسه خواهد داد و در این مورد تصمیم‌گیری می‌کند. چنانچه کنگره ظرف بیست و یک روز پس از دریافت اعلامیه کتبی اخیر، یا در صورتی که جلسه رسمی نداشته باشد، ظرف بیست و یک روز پس از اینکه از کنگره خواسته می‌شود، تشکیل جلسه دهد و با دو سوم آرای هر دو مجلس تشخیص دهد که رئیس‌جمهور توان استفاده از اختیارات و انجام وظایف ریاست جمهوری را ندارد، معاون رئیس‌جمهور به عنوان کفیل وی انجام همان وظایف را به عهده می‌گیرد. در غیر این صورت رئیس‌جمهور اختیارات و وظایف خود را دوباره برعهده می‌گیرد.

اصلاحیه بیست و ششم [1971]

بخش 1

ایالات متحده یا هر یک از ایالتها حق رأی شهروندان ایالات متحده را که به سن هیجده سالگی یا بیشتر رسیده باشند، نفی یا محدود نمی‌کند.

بخش 2

کنگره با وضع قوانین مقتضی، قدرت اعمال اصل حاضر را دارد.

اصلاحیه پیشنهادی قانون اساسی

بخش 1

تساوی حقوق قانونی را ایالات متحده یا هیچ یک از ایالتها براساس جنسیت [افراد] نفی یا محدود نمی‌کند.

بخش 2

کنگره با وضع قوانین مقتضی، قدرت اعمال مفاد این اصل حاضر را دارد.

بخش 3

این اصلاحیه دو سال پس از تاریخ تصویب لازمالاجرا می‌گردد.

اصلاحیه پیشنهادی قانون اساسی

بخش 1

به منظور داشتن نماینده در کنگره، انتخاب رئیس‌جمهور و معاون وی و نیز برای اجرای اصل پنجم قانون اساسی حاضر، حوزه مقرر حکومتی ایالات متحده به عنوان یک ایالت محسوب می‌شود.

بخش 2

شهروندان حوزه مقرر حکومتی به نحوی که کنگره مقرر می‌کند، حقوق و اختیارات محوله به موجب اصل حاضر را اعمال می‌کنند.

بخش 3

بدین وسیله اصلاحیه بیست و سوم قانون اساسی ملغی می‌گردد.

بخش 4

اصل حاضر لازمالاجرا نمی‌باشد مگر اینکه ظرف هفت سال از تاریخ ارسال آن توسط مجلس قانونگذاری سه چهارم ایالتها به عنوان اصلاحیه قانون اساسی تصویب گردد.